



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 687/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у поступку предлагача М.К. из Б., чији је пуномоћник Б.М., адвокат из Л., ради заштите права на суђење у разумном року, решавајући сукоб стваране надлежности између Привредног апелационог суда и Вишег суда у Лесковцу, у седници одржаној 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Лесковцу.

Образложење

Виши суд у Лесковцу решењем Р4 и 435/15 од 20.08.2015. године огласио се стварно ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року предлагача М.К. и по правноснажности решења предмет је доставио Привредном апелационом суду као стварно и месно надлежном.

Привредни апелациони суд није прихватио стварну и месну надлежност, те се актом Р4 Ст 2215/15 од 07.10.2015. године обратио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Виши суд у Лесковцу.

Према стању у списима, предлагач је 09.07.2015. године поднела Вишем суду у Лесковцу захтев за заштиту права на суђење у разумном року у извршном поступку у предмету Основног суда у Лесковцу И 1602/02, а у прилогу је достављено решење раније Општинског суда у Лесковцу И 1602/02 од 22.08.2008. године којим је одређено извршење према дужнику ДП Н. из Л., ради наплате новчаног потраживања пописом, проценом, пленидбом и продајом покретних ствари дужника. Над извршним дужником отворен је стечајни поступак решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 64/2010 од 25.01.2011. године.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 ... 101/13), који је ступио на снагу 21.05.2014. године, прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

У конкретном случају, предлагач је тражила заштиту права на суђење у разумном року у извршном поступку који је започео пред ранијим Општинским судом у Лесковцу, а сада Основним судом у Лесковцу. Стога је за одлучивање о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у том поступку, надлежан је Виши суд у Лесковцу, као непосредно виши суд, а не Привредни апелациони суд, без обзира што је у току извршног поступка над извршним дужником отворен поступак стечаја.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**